

ВЪСТНИКЪ

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за 6 м.—7 л.

За отранство за 6 м.—14 л.

Единъ брой 10 ст.

ДОБРУ

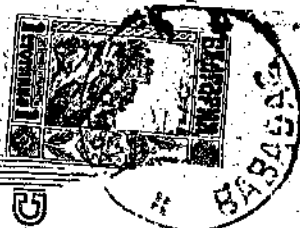
261

Градската библиотека

ОБЯВЛЕНИЯ:

No IV стр. 15 ст. на кв. см.

Варна

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

Излиза понеделникъ, сряда и петък

Лъвскиятъ дълъ. — Положението на бойнитъ фронтове. — Грижи за Добруджа. — Прегледъ на пресата. — Мирътъ съ Ромъния. — Изъ Ромъния. — Холандия готова да посредничи за миръ. — Страхътъ въ Парижъ. — Добруджанскиятъ съвѣтъ и обезщетенията. — Хроника и пр.

Н. Тодоровъ.

ЛЪВСКИЯТЪ ДЪЛЪ.

Въ миналия брой печатахме статията на в »Berliner Tageblatt«, досажно договорътъ за миръ съ Ромъния. Въ нея прѣговорнитъ въпроси се раздѣлятъ на териториални и стопански. Прави силно впечатление факта, че нашия събратъ, спирайки се върху териториалнитъ претенции на Австро-Унгария и България, минава незаблъзвано всички стопанско-економически въпроси, разискващата по които поглѣщатъ голяма частъ отъ времето на конференцията въ Букурещъ. Явно, че това става съ една тънка тенденция, която изъ отъ далечъ цѣли нова точка и тънка смѣтка. Насъ ни блесира обстоятелството, че дѣйствиелитъ лица се смѣняватъ въ еднакви си роли; единъ пътъ гласовѣтъ пдатъ отъ Цариградъ, другъ пътъ отъ Берлинъ, Штутгартъ, около Добруджа нѣма изгледъ да затихне въ скоро време, първитъ на българина се опиватъ все по-силно, ставатъ крайно чувствителни и долавятъ най-слабитъ трептения на машинскитъ погледи.

Отъ известно време предметъ на атакитъ е България съ своитъ законни претенции върху Добруджа. И »Berliner Tageblatt« се явява върху на последнитъ тенденциозни схващания на група германо-турски вѣстници. Прави още на пръвъ погледъ силно впечатление, че въ цитираната статия, »Berliner Tageblatt« зачеква мимоходомъ претенциитъ на Австро-Унгария, за да дойде на главния въпросъ за бъдещата съдба на Добруджа. И тукъ той вече изразява своята интимна мисль—България цѣла да получи лъвския дълъ. Никога не е минавала въ ума ни помисльта да хвърляме каквито и да било укори върху териториалнитъ претенции на Австро-Унгария; напротивъ, ний винаги сме ги защищавали, като естественъ резултатъ отъ измѣната на Ромъния и сме ги считали напълно законни. Независимо отъ етнографическитъ и историческитъ основания, България претендира и на сѣщото право върху Добруджа. Защото следъ тая катастрофална война безумие ще бъде, ако нѣкоя държава не прѣввиди усигурителни гаранции за бъдещето си мирно и спокойно развитие. Поне тая е една отъ нашитъ военни цѣли отъ три години насамъ.

Какви сж стопанско-економическитъ въпроси, които отъ два месеца се третиратъ въ Буеня-Букурещъ, това намъ още не е известно. За насъ, обаче, едно е положително—въ тѣхъ лъвския дълъ ще се падне най-малко на България, както бѣ и по-рано. А защо нашия германски събратъ не се спиратъ никакъ на тѣхъ и отъ известно време подигатъ шумъ само около териториалнитъ претенции на Австро-Унгария и България? Явно, че тѣ искатъ да хвърлятъ камаче въ нашата градина. Ние сме въ пълното си право да мислимъ, че трябва да се отдава заслуженото значение на придобивкитъ отъ чисто стопан-

ско-економически характеръ и, че тѣ далечъ не заслужаватъ небреженнето на нашитъ събратъ. И за да бъдемъ на чисто въ спороветъ си, тукъ трябва да бъдемъ искрени и наясно. Не е невъзможно да се състави единъ балансъ, нѣ въ активъ трябва да влизатъ и ония въпроси, които юридически и фактически се разрѣшиха съ Русия и Украйна. Така ще бъдемъ на лоялна почва.

Нѣ ще ни се възрази—тия спорове врьдятъ на добритъ настрояния между съюзнитъ народи. И ний сме на сѣщото мнѣние. И, ако днесъ заговорваме по единъ щекотливъ въпросъ, то не го правимъ безъ истински болежъ на душа. Обаче, принудени сме да отговоримъ на едни прѣдизвикателства, които ни идатъ не по наша вина.

Прѣди нѣколко време ний изнесохме едно тенденциозно подмѣтане на цариградския печатъ, че прѣговоритъ въ Брестъ-Литовскъ не сж застгали такива жизнени интереси на Турция, каквито тия въ Букурещъ. Нагледъ, че и нѣко-германски събратъ гледатъ прѣвъ сѣщитъ очила на въпроса. Това е очевидно прикриване на истината. Въ прѣговоритъ въ Брестъ-Литовскъ бѣха засѣгнати най-малко българскитъ въпроси, защото такива почти не сжществуваша. Обаче, никой въ българския печатъ не подигна прѣвия за лъвскитъ дългове на Германия и Турция. Съюзническата коректностъ налагаше да не става това и по случай прѣговоритъ въ Букурещъ. А ний наблюдаваме тѣкмо обратното. Твърдѣ умѣстно би било при други времена да направимъ единъ паралелъ между стопанско-економическитъ и териториалнитъ придобивки на съюзнитъ държави въ Брестъ-Литовскъ и Букурещъ, за да видимъ активътъ и пасивътъ на всѣкого по отдѣлно. Така би трябвало да се гледа на въпросътъ, щомъ става рѣчь за равенство въ областитъ. Въ тая свѣтловна война не може да се разглежда отдѣлно всѣки договоръ за миръ, защото въ огледъ на интереситъ на всѣка отъ съюзнитъ държави, тѣ сж брѣнки отъ една обща верига. Общността на фронтоветъ, макаръ по нѣкои отъ тѣхъ да се разрѣшаватъ само отдѣлни интереси, налага общностъ въ стаповището.

Надъ всичко, обаче, стоятъ нашитъ неизмѣнни военни цѣли, въ името на които се намѣсхмѣ въ свѣтовния водовъртежъ съ толкова рискове и жертви за националното обединение на българското племе въ неговитъ исторически, етнографически и географически граници. А тия наши цѣли договорно и морално трябва да намѣратъ пълна подкрѣпа у нашитъ бойни съюзници, а не да се подигатъ спорове, за дребни смѣтки, които могатъ да посѣятъ накости и врьдни охлаждени.

На първо място съюзническата вѣрностъ и солидарностъ и ни дума за базергански смѣтки. Ний завършваме съ тоя многозначителенъ позвъкъ къмъ ония германо-турски събратъ, които турятъ личнитъ интереси надъ общитъ за нѣкакви врѣмѣни блага.

Положението на бойнитъ фронтове.

Бюлетинъ отъ Штаба на Дѣйствиелитъ армия за 19 април 1918 г.

Македонски фронтъ. Отъ двѣтъ страни на Прѣспанското езеро неприятелската артилерийска дѣйностъ бѣше по-оживена. Въ завой на Черна германски нападателни команди проникнаха въ неприятелскитъ окопи при селата Паралово и Маково и доведоха пѣхотници италианци и сѣрби. При Добро-Поле огневата дѣйностъ отъ двѣтъ страни се усили. Следъ силна артилерийска подготовка едно неприятелско пѣхотно отдѣление се опита да приближи нашитъ постове въ Мъгленско при с. Сборско, но бѣше първаво отбито. Западно отъ Вардара и южно отъ Доирапъ силна артилерийска и минна стрѣла отъ наша и неприятелска страна.

Добруджански фронтъ. Примирие.

Съюзнически свѣдѣния.

Германски бюлетинъ

Западенъ воененъ театръ. По бойния театръ въ Фландрия се развива на много пѣти малки боеве между нашитъ разузнавателни отдѣления и английски и белгийски постове. Силнитъ атаки, които неприятелътъ прѣдприе отъ сѣверъ и сѣверо-западъ сръщу Витметто бидоха отбити още въ началото на сѣщитъ. Неприятеля прѣтърѣ силни загуби отъ нашия унищожителенъ огънь. Между Байво и Ла Басе имаше силна бойна артилерийска дѣйностъ. Сѣверо-западно отъ Бетюнъ нашата пѣхота напръдна сръщу неприятелскитъ линии сѣверно отъ канала Ла Басе и взе нѣколко орадия въ пѣхъ. При Фестъ Юбертъ и Гивени се водиха боеве съ размѣняющи резултати. Ние взехме повече отъ 600 пѣхотника. Повишената отъ нѣколко дена огнева дѣйностъ по р. Авръ биде последвана вчера отъ силни французски атаки сръщу Мориселъ и Морюилъ. Двата брѣга на р. Авръ, прѣвъ гората Со-нека и отъ двѣтъ страни на шосето Ели-Морюилъ гѣститъ колония на неприятеля нападна на много пѣти безуспѣшно; неприятеля биде отхвърленъ, прѣвъ ожесточенъ бой и при кървави за него загуби. Силнитъ артилерийски огънь поддържатъ въ този боевъ участъкъ и прѣвъ нощта.

Изтокъ. УКРАИНА. Ние заехме въ Туркентъ, Чаллига и Мелитополъ.

Австрийски бюлетинъ

Виена. Между рѣкитъ Ени и Пиаве бойната дѣйностъ се оживява непрѣкъснато. Отбихме нѣколко италиански атаки по плоското възвишение на седем-тѣхъ общини.

Турски бюлетинъ

Палестинския фронтъ. Нашитъ храбри патрули заели напирания се прѣдъ нашитъ позиции терепъ. Въ последно врѣме тѣ сж взели илѣнници и отблъснали на нѣколко мѣста силни неприятелски патрули.

По молбата на англичанитъ, за да могатъ тѣ да заровятъ многобройното число на убититъ, биде сключено едно двучасово примирие.

Кавказки фронтъ. Башъ и Калмадиръ бидоха взети отъ насъ. Освѣтъ тая цѣлата областъ Ванъ е освободена. По на сѣверъ нашитъ войски заеха Кара-кисп. По другитъ фронтове нищо особено.

Умоляватъ се г.г. абонатитъ на в. »Добруджа«

при подпояване на абонамента и прохѣна на адреситъ си, НЕПРѣВЪВНО да съобщаватъ и на етикетчето, на което сж напечатани адреситъ нѣ.

Отъ Администрацията

Г. Тодоровъ.

Грижи за Добруджа.

Добруджа е вече наша. Ти безвъзвратно е изскубната из черните влашки ръки. Грамадата от пръчки, които стоеха въ нкти на добруджанската свобода, благополучно пръминахме. Българският валик не смаже и останалите малки пръчки арзана. По Добруджа доказваме какъ възрождената моцъ създава големите национални дѣла и помита въ своя буенъ стрѣмекъ, всички изкуствени пръчки.

Нашата самоотвержена борба, нашето единодушие отъ Царя до най-малкия, хилядите скъпи жертви дадоха свои първи плодъ. Стъ него, обаче, нашето дѣло, защото е велико, още не е напълно свършено.

Тонъ се откриватъ полета за енергична и благословена служба за всички възрожденъ и родолюбивъ българинъ. Много работа още ни предстои. Нима може да се намтри дори единъ между насъ, слѣдъ толкова спични боеве въ равнината на Добруджа, да каже, че свършихме съ Добруджа, за да и оставимъ безъ грижи?

Слѣдъ побѣдата на врага въ полето и въ Букурещъ, нашите грижи сж неотложими за хубавата Добруджа.

Войната се води въ нея. А тая война бѣше ожесточена. Врагътъ виждаше, че не може да устои на нашите смелци, той пѣма куража да приеме нашия откритъ бой, да си приптри силите, затова пъкъ, подлъгъ и слабъ въ полето на честата, той изспия отмащенето си надъ добруджанци, по цѣли пактѣ на отстъпленето.

Отъ Добричъ до Тулча неспирателтъ разори жилищата на тихи добруджанецъ, ограде покъщната и храната му, отлъче най-добрия добруджански свѣтъ, изгори поселищата.

Всѣка война носи разорения и съсипия на населението, кждѣто се водятъ дѣйствиата. Войната, обаче, въ Добруджа донесе нечувани разрушения и злини, защото на главата на населението падна яда на единъ подлъгъ врагъ, който знае да воюва само съ мирното население. Кожото въ бой бѣше страхливъ, толкова бѣше гаденъ въ злобата си къмъ беззащитно мирно население въ Добруджа.

Днесъ ти не е оная златна, хубава Добруджа, каквато и знаеши прѣди войната. Отъ житна градина довчера, сега ти припича на запустѣлъ домъ, безъ стопанина. Дѣятиелнигъ мжжъ бѣше отвлѣченъ въ Молдова, а съ него откарани добитѣка, коята, машините, покъщната му. Елате и вижте до какъвъ печаленъ, прориски халъ е дошѣлъ добруджанецъ! Тригнете отъ Добричъ, вървете по нкти за Тулча и ще видите само отърчащи тукъ-тамъ голи отѣни, печални остатѣци отъ едно недавнашно минало, кждѣто е ницѣла свирката на вършачката и е свирѣлъ стърпа на жлъварката! Тукъ е билъ буюнъ стопански животъ, богато съществуване, а сега жалко до просълзване, ви гледатъ стърпащи развали, оголѣли дѣца, жени и старци. Довчера богати семейства, сега сж обѣгнати на прослика тояга. И въ тои добруджански свѣтъ пълзепъ съ работливостъ, майсторъ на земята, денъ изъ денъ гасне енергията и живота, изостаналъ слѣдъ такова завидно минало безъ подръжки и грижи.

Завърнаха се отвлѣченитѣ. И тия живи мжченици, кунѣли да видятъ стѣрбата на бащиното огнище и да си поотдхнатъ, сега виждатъ образа на истинското си разорение. Ако кжцитѣ имъ сж още малко годни за подслонъ, то всичко друго е разграбено; гладъ и ницѣта ги чакатъ. Тѣ всички знаятъ виновника на теглото си. Уви, това само не стига. Тѣхната съсипия е фактъ свършенъ.

Изходътъ отъ това печално положение за тои невиненъ свѣтъ е единъ. Нужни сж още грижи и жертви отъ освободителитѣ. Частната благотворител-

ностъ има мѣсто за широко приложение. На първо мѣсто, обаче, стоятъ държавните грижи. И тия грижи трѣбва да бждатъ съ широка ръка. Да туримъ прѣста си, прѣди всичко, на раптитѣ на добруджанеца. Не за подаяния и милостини е нашата дума. И та ще бжде пѣкждъ необходима. Грижи, обаче, сж нужни за добруджанеца и Добруджа. Даденото на добруджанеца, колкото и голѣмо да бжде, не е загубено. Подпомагането му, за да обзаведе отчасти инвентари си, е сѣме, което ще даде богата рожба. Подпомагантъ веднѣжъ добруджанецътъ, Добруджа е разработена, нейната и на България храна е гарантирана. Грижи широко и майчински предстоитъ на българската властъ за обединена Добруджа. Великото военно дѣло на България не бива да сѣмъ наполовина пактъ, да остане недозвършено! Българи, грижете се за златна Добруджа, не оставайте, да запустѣе, подпомаганете добруджанеца и той скоро ще се отплати!

ПРѢГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

„Газета“. Вчера и днесъ. Когато днесъ Бесарабия е присѣдинена къмъ Молдова, съ сражъ си припомяне за възгледитѣ на нашитѣ доскорояни политически ръководители. Мислитѣ, че Бесарабия е ромѣнска имъ се струае безосновна басня, съз дадена за глумитѣ. Политическигъ мжжъ се ръководѣха така, че бѣше изключено дори и подозрѣнieto, че тѣ си припомятъ за Бесарабия. Ако бѣха били запитани какво мнѣние иматъ за нея отговортѣ бѣше готовъ: Бесарабия е руска провинция населена само съ руси, въ която никогато не е стѣпвалъ ромѣнскиятъ кралъ. Когато всички народи влизаха въ война, за да осмѣществатъ своитѣ надежди, само ромѣнитѣ се отказваха да поискатъ своята земя. Съюзътъ съ руситѣ осѣбѣявае пълната собственостъ на Русия върху Бесарабия. Никогато вече не би могло да се говори за нея, политическигъ мжжъ отхвърляха съ възмущение дори и прѣдположението за подобна мисль. Всѣки се отказваше по-нѣколко пакти изъ денъ отъ Бесарабия съ една искреностъ, съ една открителна опитностъ, съ единъ цинизмъ, който посочва по ясно отъ статистиката, колко ромѣни има въ образованото политическо съсловие на ромѣнския народъ.

„Газета“. Вратата Вратияну иматъ цѣлпма да обявяватъ генералъ Авреску, че билъ виновникъ за крушението на Ромѣния. Страната знае кой е неспособенъ и прѣстѣпникъ. Днешното нещастно положение на Ромѣния то създадохъ хората, които толерираха и вършеха контрабандитѣ, подкупничеството, кражбитѣ съ доставкитѣ за министерството на войната прѣзъ врѣмето на нашия неутралитетъ; тѣ оставиха войскитѣ неподготвени, ръководѣха слѣпо дипломатическата акция, обърваха и опустошиха страната, оставиха да отпнатъ моментитѣ за сключване на почетенъ миръ, насърчаваха и покровителствуваха прѣдателитѣ. Некадърници и прѣстѣпници сж тѣзи, които създадохъ днешна Ромѣния, като резултатъ отъ управлението на г. Йонель Вратияну. За всички ромѣни, днешния миръ ще си остане „мирътъ Вратияну“.

Франкфуртската газета. Въ мирния договоръ между Ромѣния и централнитѣ сили, Ромѣния, както е извѣстно, отстъпва Добруджа на па-

право на България, а на Съюза. Тя ще бжде прѣотстъпена на послѣ на България, по слѣдъ установяването съ специални прѣговори на важнитѣ жалѣнопатни и тарифни въпроси, а сжщо и на въпроса за фикцията на границата между България и Турция, въ областта на Одринъ, върху който въпросъ и двѣтъ страни сж проявили значителна упоритостъ, безъ да е постигнато нѣкакъвъ резултатъ. Ще бждатъ наново почнати прѣговоритѣ по сжщия въпросъ, но както обяснява „Vossische Zeitung“ държавниятъ секретаръ г. Хелферихъ тои пактъ отъ него на капцера, ще посредничатъ. Хелферихъ, се е завърналъ отъ главната квартира, кждѣто се е съвѣщавалъ съ капцера и главното командване и е получилъ нужнитѣ инструкции.

По прѣговоритѣ за миръ съ Ромѣния

Neue Freie Presse съобщава слѣдното за прѣговоритѣ на прѣговоритѣ съ Ромѣния:

Както ни съобщаватъ отъ добръ увѣдомитъ източникъ, прѣговоритѣ за миръ съ Ромѣния влизатъ въ по-бавенъ темпъ. Сжщиятѣ миренъ договоръ, както и находинитѣ се въ връзка съ него правови договори, за всички случаи, трѣбва да се считатъ като напълно готови. Трудности се появяватъ само въ търговскитѣ договори. Между двѣтъ половини на вратството не може още да се констатира пълно разбиранство. Слѣдъ това има ж. п. политически въпроси, които още не сж уредени. Въ това отношение Ромѣния продължава да създава мжчюти, тѣй че околчательно завършване на мирния договоръ ще продължатъ още извѣстно врѣме.

ИЗЪ РОМѢНІЯ.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ).

Основаната лани въ Ямъ партия на труда се състои отъ бивши членове на либералната партия, съзнали пуждата отъ основателни правствени и политически прѣобразованиа. На 1 май 1917 г. тази партия се е опитала да отпечати своя манифестъ, обаче, билъ забраненъ отъ цензурата. Сега този манифестъ е публикуванъ. Той изтъква налѣжаща нужда отъ реформи, на които се противи ромѣнската олигархия некадърна въ мирно врѣме, фатална въ военно врѣме. Програмата на партията на труда съдържа слѣднитѣ точки:

1. Даване земя на всички земледѣлци съ пълното експроприране на държавнитѣ имения и тѣзи на дружествата, а голѣмитѣ частни собственици само отчасти; национализиране горитѣ и подпочвата; организиране земледѣлския трудъ, здружаване популарни банки, кооперативни и пр.; окултване къмъ интензивна земледѣлска култура и индустриализиране на земледѣлството.

1. Всѣобщо избирателно право съ пропорционално прѣдставителство; административни реформи; участие на женитѣ въ окръжнитѣ и общински избори; политически права на еврейтѣ и на чужденцитѣ, които сж отбили военна повинностъ.

3. Прогресивенъ данѣкъ върху прихода; прѣврѣщане въ държавни учрѣждения Народната банка и кредитнитѣ привилигировани дружества; монополъ на спиртъ и усигорителнитѣ дружества.

Сжщо програмата съдържа искания за разиространение на просвѣтата, обществена прѣвидливостъ, покровителството на труда, разслѣждане произхода на незаконитѣ печалби, добити прѣзъ врѣме на европейската война и пр.

Органъ на тази партия е в. „Трибуна“.

ИЗЪ КНИГАТА

Ромѣнскитѣ жестокости.

Отъ нѣколко дена въ София пристигатъ бѣглени отъ отвлѣченитѣ добруджанци, отървани отъ ромѣнски пѣлѣтъ; засетенъ пактъ тѣ потвърдиха всичко изнесено въ печата за ромѣнскитѣ жестокости.

Въ историята на народитѣ нищо подобно не е запомнено. Това е съвсѣмъ ново варварство. Нѣма да си служимъ съ грѣмки ерази, а съ факти ще докажемъ всичко що твърдимъ.

Прѣдъ насъ сж тия нещастници, убити духомъ и изнеможени тѣлесно отъ мизерия и лишения, на които коситѣ настрѣхаватъ и очитѣ блѣватъ отъ ужасъ, щомъ се спомене за Ромѣния или ромѣнска армия. Съ слѣзи на очи и задъхващи се отъ мъка тѣ ни разказватъ слѣдното.

На 28 августъ 1916 година, прѣди обявяване на мобилизацията, а на нѣкой мѣста слѣдъ обявяването, поорѣдъ нонъ съ силни викове въоръжени тѣлпи войници, придружавани отъ офицери, нахлували въ къщитѣ, изваждали полуболи жени, дѣца и мжжъ изъ домоветѣ имъ и ги арестуваха. Едини отнеждаха прѣзъ Силистра въ Каларашъ, други въ Тулча и отъ тамъ въ Галацъ, кждѣто прѣзъ ноември сж били събрани около 8000 души.

Ето изповѣдта на Михайлъ Кръстевъ, родомъ

отъ Тулча, а напоследѣтъ живущъ въ Силистра, 36 годишенъ, богатъ земевладѣлецъ, който е избѣгалъ отъ ромѣнски пѣлѣтъ въ край на м-цъ декември 1917 г. и слѣдъ голѣми мъки и лишения пристигналъ на 10 януари въ София.

„Слѣдъ разбойническото отвлѣчане на гражданитѣ, обявиха мобилизацията. Префектътъ и кметътъ ни залявиха, че никой нѣма да пострада, защото ромѣнскитѣ народъ е високо културенъ и хуламентъ. А това не излѣзе така. Отведохъ ни въ Каларашъ почти голи и ли хвърлиха въ казармитѣ. Жени и дѣца, слаби да прѣнесатъ мизерията и лишенията, плачеха и често наднаха безъ съзнание. Кметътъ на Каларашъ и дами отъ женското дружество се явиха и искаха да ни помогнатъ, като се задѣлжиха да ни прѣнесатъ дрехи отъ нашитѣ домове въ Силистра. Ние отказаме, по вътрѣшн нашия отказъ дрехитѣ донесоха, ала ги разграбиха.

При насъ дождаваше юниертъ Елѣвъ Йонеско и съ най-цинични думи ни оскрѣбяване и викаше:

— Тоя варварски и мръсенъ български народъ ще бжде изтритъ отъ лицето на земята.“

На 28 сѣ. ст. гърмежитѣ се чуваха доста наблизо. Ние разбрахме, че ромѣнитѣ сж бити и отстъпватъ и бѣхме доволни отъ това, ала за късо. Капитанъ Кирякъ дойде, изгледа ни съ зѣбски погледъ и извика:

Всички вжтрѣ ч м. . . — и извади револвера. — Войници ни обградиха и блѣскаха женитѣ и дѣцата,

по-скоро да лѣгатъ на земята, че ако мръдне нѣкой ще бжде застрѣлянъ. Най-добръ обѣщенигъ извадиха да метатъ помѣщениата и чиститѣ нужнитѣ. До 5 септември ни държаха все затварени, когато ни на-товариха въ влака за Галацъ. Женитѣ бѣха поставени при укасенъ режимъ. По естествена пужда отиваха въ присѣдствитѣ на ромѣнскитѣ войници, които пѣцилично ги закачиха и псуваха. Въ Галацъ завършиха тулчанци и 7 хиляди селяни изъ Добруджа. Тукъ ни развеждаха изъ улицитѣ на показъ, а ромѣнски войници, жени, дѣца, мжжъ, дори и офицери плюеха върху ни, хвърляха камъни и стѣлка, дърпаха дрехитѣ на женитѣ псуваха, и въ най-весело настроение, искаха да бждемъ избити или удавени въ Дунавъ. „Смъртъ на българитѣ!“ Този вѣгласъ ужасяваше нашитѣ покусени отъ мъки и тегла души.

Насъ, гражданитѣ, отдѣлиха отъ селянитѣ и „ни изпратиха въ една запустѣла воденица, като оставиха само семействата, а несѣмейнитѣ отведохъ въ ското-бойната. Върху циментенъ подъ спѣха безъ завивки и постелки; всички се простудиха и нѣкой измрѣха. Селянитѣ набѣхтахъ въ конскитѣ яхтри и казарни и отъ страшната мизерия между тѣхъ се появи холера. Никой не васа мѣрки да спре ужасния бичъ, дорѣ властитѣ съ облекчение гледаха на този достоенъ съ-юзникъ, който щѣше да ги отърве отъ пѣй-умразнитѣ имъ българи.

(Слѣдъ)

„Аграрулт“ на ново потвърждава дадените от него сведения относително проектираната амнистия на всички провинили по военните румънски закони. Той съобщава, че неговото извѣстие представлява едно официално съобщение, което между другото е потвърдено и от издавания в Галац ежедневен вѣстник „Галац Ноа“. Същият вѣстник съобщава, че румънската главна квартира ще прѣстане да съществува от 1 април от. ст.

Разпорѣждането за освобождаването на румънските пълнители в окупираната част от Румъния е прѣустановено до ново разпорѣждане.

Въ Бесарабия се вземат мѣрки за въвеждане на румънската монета. Митниците между Молдова и Бесарабия са открити, започнали от 15 април.

Деруси, румънски пълномощникъ въ Швеция и Дания, бивш такъв въ София, е отзованъ и уволненъ.

Петролното д-во съ германски капитал „Стаяу ромън“ обявява за 1916 година 16% дивидендъ, и същия дивидендъ ще разпѣдѣли и за 1917 година.

Проектираното въвеждане на монополъ върху спиртната прѣвѣта се, че ще донесе на румънския бюджетъ 150 милиона лв. чистъ приходъ годишно. Характеристично за политическите нрави въ Румъния е съобщението на вѣстникъ „Газета Букурещулуй“, че бившият шеф на тайната румънска полиция и близък на Братияно човѣкъ Панаитеску, при все че уволненъ от новия кабинетъ, поддържа и сега цѣла шпионска мрежа въ Яши и Унгени. Вѣстникътъ се запитва, съ какви срѣдства и съ каква цѣль се върши всичко това и съвѣтава да се прояснятъ свързките на съществото Братияну съ цѣлѣсти, въроитно, вероимънски кръгове, както и да се взематъ мѣрки противъ това заотрашаване на реда въ страната.

Отъ антуража на м-ръ прѣдседателя Маргилу-манъ сж направени извѣщения относително присѣдението на Бесарабия, които, при всичката си тенденциозностъ, признаватъ че сж били необходими титански усилия, за да се постигне обединението на всички румънски групи отъ народния бесарабски съвѣтъ въ така нарѣчения молдовски блокъ и да сключатъ румънските депутати за присѣдението на Бесарабия къмъ Румъния. Идеята за народностъ и за народно обединение липсвала свършено и особено селските депутати били рѣшително противни на присѣдението. Направилъ въ румънските политически кръгове силно впечатление обстоятелството, че никой отъ бесарабските депутати не обусловилъ своето поведение съ изискания отъ личенъ или материалъ характеръ. Иако политическите нрави въ Бесарабия правели впечатление по своята чистота.

Едритѣ собственици макаръ отъ и нерумънски произходъ, въ свѣщаниата, които тѣхните политически съюзъ е ималъ съ румънското правителство още прѣд присѣдението, се изказали рѣшително за него, а, следъ присѣдението, маршалитъ на благородничитъ отъ Бесарабия и Бендеръ се явиха прѣдъ Маргилу-манъ и му изразиха горещото съчувствие на цѣлото сѣловие къмъ тоя актъ, като заявиха, че сж рѣшени да взематъ живо участие въ избора. Всички болшевишки елементи били прогонени или изловени отъ румънските войски.

Професоръ Стере, наскоро произведенъ депутатъ въ Бесарабския съвѣтъ е прѣвъзгласенъ за прѣдседател на тоя съвѣтъ на мѣстотъ на Инкулецъ, който е прѣдвиденъ за м-ръ безъ портфейлъ въ румънския кабинетъ. Това се очакваше, понеже е прѣдварително уредено. По този случай сж размѣнени следните телеграми отъ Стере до Маргилу-манъ: „Имамъ честта да съобща, че съ едногласие съмъ избранъ прѣдседател на народния бесарабски съвѣтъ. Като депутатъ отъ румънската камара приехъ тази честъ и отговорностъ, като потвърждение на волята на Бесарабия да остане на вѣни нераздѣлна отъ отечеството — майка.“ Маргилу-манъ отговорилъ: „Радвамъ се за честта, която се отдава на твоята вѣрностъ и трудъ, но поздравлявамъ и съвѣта, че дава ново доказателство за голѣми политически тактъ, който проявява въ едногодишната си дѣйностъ. Изборътъ на единствения депутатъ отъ румънската камара, който е въ неговата срѣда, за да ръководи разискванията му е ново потвърждение на солидарността между нераздѣлните синове на сѣщото отечество — майка.“

При разискването въ Бесарабския народенъ съвѣтъ за присѣдението на Бесарабия къмъ Румъния, се забѣлява силна оппозиция изъ сѣдката на селската фракция. Понеже съществувало голѣмо различие въ възгледитъ на нейните членове отъ една страна и прѣдседателя на фракцията Цигану отъ друга, засѣданията на съвѣта било прѣустановено за 10 минути, за да се даде възможностъ на селската фракция да направи едно частно заседание. При подновяването на заседанието, фракцията се явила съ постигнатото споразумение въ полза на присѣдението. съ 87 гласа, противъ 24, събрането на съвѣта рѣшило гласуването да стане ясно.

Въ резултата се получи: 84 гласа въ полза на присѣдението, срѣщу 3 гласа противъ и 36 въздържали се.

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(Б. Т. Агенция и радиотелеграфа).

Англия подъ бюрократическа диктатура.

Науелъ Гласуването на новия законъ за военната повинностъ прѣдизвиква въ Англия голѣмо недоволство. Особено чл. 4 отъ закона е възбудилъ силно духоветъ, защото съ него се даватъ неограничени права на министъра на националната служба. „Deily Chronicle“ казва: чл. 4 отъ този законъ обръща това министерство въ една бюрократическа диктатура, която може да проѣкна рѣшенията на сѣдилищата по усмотрѣние. да издава присѣди и пр. Всички конституционни гаранции, които съществуватъ въ военния законъ, могатъ да бъдатъ обезсилни. отъ министерството на националната служба.

Готовността на Холандия да посрѣдничъ за мирни прѣговори.

Науелъ. Холандскиятъ министъръ-прѣдседателъ Van der Linden направи въ една своя рѣчь въ камарата следните, заслужаващи внимание, извѣщение: „Възможно е, да настѣпи моментъ, въ който двѣтъ воюващи страни да потърсятъ посрѣдничеството на нѣкоя неутрална държава за започване прѣговори за миръ. Въ това отношение холандското правителство направи подготвителните постѣпки и прави всичко, което трѣбва да бъде направено.“

Италиански войски на западния фронтъ.

Бернъ. Орландо заявилъ въ Италианската камара, че въ кратко врѣме знамената на италианските полкове щѣли да се развѣватъ по бойните полета въ Пикардия и Фландрия.

Украйна за Бесарабия.

Києвъ. Украинската централна рада е заявила, че украинската народна република не признава съединението на Бесарабия съ Румъния и е отпратила една протестна нота до Румъния и четворния съюзъ. Съвѣтъ на народните министри на украинската народна република е приелъ прѣдложението на руския народенъ комисаръ за започването на мирни прѣговори между велика Русия и Украйна. Прѣговоритъ ще станатъ въ единъ градъ отъ губерниата Курска.

Страхътъ въ Парижъ.

Амстердамъ. Въ Парижъ се възникъ мѣри за изпращането на учащитъ се дѣца въ провинцията.

Португалскиятъ загуби на западъ.

Мадридъ. Споредъ една специална нота на Португалското военно министерство, четори бригади отъ намиращитъ се въ Франция I-a и II-a португалски дивизии, които прѣтърпѣли отъ германската атака найъ вѣрваги загуби, сж били отгѣглени отъ фронта, за да се групиратъ отново.

По назначението на генералъ Фомъ за главнокомандующъ.

Парижъ. Уилсонъ се е съгласилъ съ назначаването на Генералъ Фомъ за главнокомандующъ на сѣлашенскитъ армии въ Франция.

Англичанитъ се затвърдяватъ въ Кале.

Споредъ единъ наскоро приключенъ договоръ между Англия и Франция, вѣматъ сѣдимостъ въ Кале прѣмивава въ рѣцѣтъ на Англия; полицията тамъ е вече отъ по дълго врѣме въ английски рацѣ.

Добруджанскиятъ съвѣтъ и обезщетенията.

Централниятъ добруджански народенъ съвѣтъ въ Бабадагъ е изпратилъ следната телеграма до прѣдседателя на българската делегация по прѣговоритъ за миръ съ Румъния:

Централниятъ добруджански народенъ съвѣтъ прѣдприе изчерпателна анкета на всички реквизиции, конфискации, ограбвания, разрушения, опожарявания и др. щети, извършени отъ румънските власти и войски върху частната собственостъ въ Добуджа прѣз сѣгащата война. Резултатитъ на анкетата сж съкрушителенъ обвинителенъ актъ противъ румънското управление въ Добуджа. Отъ надречиято на румънската памѣса въ войната до последния денъ на румънското владичество въ Добуджа е билъ организиранъ повсѣмъстенъ грабежъ надъ всичко и надъ всички. Отъ цифровитъ данни на анкетата, които се печататъ въ вѣстникъ „Добруджа“, се вижда, че до

като въ всѣко село и градъ, реквизициитъ, брѣнчу които сж издавани редовни документи, достигатъ едва на нѣколко хиляди лева, передовнитъ реквизиции, за които не сж издадени никакви документи, по които могатъ въ всѣки моментъ да бъдатъ доказани отъ бившиятъ и сегашнитъ общински власти, както и конфискациитъ, възлизатъ на стотици хиляди и милиони лева. Ако се сѣди досегашнитъ резултати отъ анкетата, общата стойностъ на всички щети, включително реквизициитъ и конфискациитъ, извършени само отъ румънскитъ войски и власти, надминава 500 милиона лева. Това е тежъкъ и мѣжко поправимъ ударъ върху нормалното развитие на стопанския животъ въ Добруджа. Живиятъ и мъртвиятъ инвентаръ на тритѣ четвърти отъ земеделскитъ стопанства е унищоженъ или съвсѣмъ намаленъ, и тѣ за дълги години не ще могатъ да бъдатъ възстановени, ако не бъдатъ обезщетени за нанесенитъ имъ вѣрди и загуби.

Въз основа на тѣя данни Централниятъ добруджански народенъ съвѣтъ отъ името на оцетеното добруджанско население за трети пътъ Ви моли настоятелно да се застъпите при прѣговоритъ за миръ, да се задѣлки Румъния да плати всички вѣрди и загуби, причинени отъ нейнитъ власти и войски. Обезщетението, което трѣбва да даде на добруджанското население, не е военно обезщетение, нито военна контрибуция, а пейтъ държавенъ дългъ. Както ще плати изземванията отъ своитъ поданици отвѣдъ Дунава, тѣй трѣбва да плати и всички реквизиции, конфискации и щети на доверенитъ си поданици въ Добуджа.

Ив. Станчевъ
Подпрѣдседателъ: Н. Стоевъ

Главенъ Секретаръ: Антонъ Борлаковъ

Членове на Съвѣта: Драгомиръ Пачовъ, Хр. Поповъ, Димитъръ Нейковъ, Слави Дръновски, Н. Котаровъ, Салимъ Хасанъ Неджибъ, Хюсейнъ Сюлеманъ.

Хроника

Новъ главенъ редакторъ на „Deutsche Balkan Zeitung“ г. Охаймъ, бившъ редакторъ на военния вѣстникъ на групата Шолцъ въ Скопие, е поелъ главното редактиране на в. „Deutsche Balkan Zeitung“ Ний, които познаваме добритъ чувства на г. Охаймъ къмъ българския народъ, които той не единъ пътъ е проявявалъ, вѣрваме, че и тукъ ще оправдае своята мисълъ на истински радителъ въ областта на журналистиката за тѣсното сближение на двата съюзни народи. Ний отъ наша страна му пожелаваме по-затворна дѣйностъ и сме увѣрени, че той нѣма да пощади ни врѣме ни усилия за поддържане на нашата национална науза.

Посѣщение. Съобщаватъ ни, че за Великденскитъ празници ще посѣти Добруджа нашия патриархъ Н. В. Пресвѣщенство Доростоло-Червенски Митрополитъ Васили.

Нашитъ депутати въ Добруджа. Научаваме се че една група депутати отъ нашето Народно събрание ще посѣти наскоро Добруджа.

Отвлѣчениитъ не пристигатъ. Телеграфиратъ отъ Браила. Последна пратка отвлѣчени добруджанци още не се пристигнали. Само отъ врѣме на врѣме пристигатъ отдѣлни лица. Това за сведения на наша делегация въ Букурещъ.

Румънски жестокости. Отвлѣчениитъ Димитъръ Добревъ отъ с. Денизлеръ, Тутраканско, съобщава съ самораченъ подписъ следното:

Мирчо Русевъ отъ с. Денизлеръ е билъ убитъ съ ножъ отъ румънски войникъ на 8.1X 1916 г. на пътъ отъ Олтеница за Бодешч.

Въ Бодешчи румънскитъ воени власти сж застрѣляли 24 души българи добруджанци обвинени въ шпионство. Отъ тѣхъ 2 сж отъ село Антимово 2 отъ с. Рахово, а останалитъ не знае отъ гдѣ сж.

По пътя отъ Бодешчи за Хърсово сж убити отъ отвлѣчениитъ 6 души.

Забавления. На 7 того, по случай празника на българското учительство, ученичнитъ и ученицитъ отъ училището „Св. св. Кирилъ и Методий“, въ гр. Меджидие, дали литературно музикална забава, въ салона на тилловото управление при 3-а армия. Забавата почнала съ хорова пѣсни, декламации и др., всички изпълнени отлично, за което изѣмнителитъ сж били признатни често на сцената и винаги изпращали съ бурни ракопѣсвания. Салонътъ и билъ прѣпълненъ съ почитатели.

На 24 того е било дадено забавление отъ ученичнитъ въ с. Есе-къой. Всички жители на селото сж присѣствували. Класната стая и коридоритъ на училището сж били прѣпълнени. Забавлението е било сполучливо. Прихода е 91.50 лв.

На 6 того е била дадена литературна вечеринка, съ голѣмъ успѣхъ въ с. Туркоу подъ покровителството на командири на ... коненъ полкъ и съучастничеството на артиста Прѣславски. Вечеринката е била масово посѣтена. Чистиятъ приходъ 400 лева е въ полза на фондъ „Добруджа“. Управлението на фонда изказва благодарностъ на ревностнитъ служители на дѣлото и ги сочи за примѣръ.

Благодарност. Черковно-Училищното Настоятелство, въ с. Хаджиларь, Тулчанско, благодари на следните дарители за въ полза на училищния фонд: Г-жа Т. Иванова отъ гр. Тулча 60 лв., г-жа Мария Димова отъ с. Хаджиларь 100 лв., г-жа Атанасъ Димовъ и Стофанъ Куноровъ по 20 лв., Иванъ Караколевъ 5 лв. И на всички други, които подариха едникъ за сѣме да се засѣе 100 декара училищна нива.—

Кореспонденцията съ Испания. Управлението на френските пощи е разрешило по искането на испанското правителство транзита презъ френска територия на кореспонденцията между българските поданици въ Испания и техните роднини въ България. Тази кореспонденция трѣбва да съдържа само новини отъ сѣмеевъ характеръ и на писмата да има отбѣлзано ясно „Nouvelles familles“, което условие се изискувано изрично отъ управлението на френските пощи.

Тази отстъпка се прави само за свободно живущите въ Испания български поданици, а интернираните тамъ български поданици ще продължаватъ да кореспондиратъ съ своите роднини въ България по установения редъ—презъ Червения Кръстъ.

Отвлеченитѣ отъ ромънциѣ. До сега сѣм се завърнали отъ Молдова частъ отъ плѣнениците, български войници и по-старитѣ отъ 48 годишна възраст. Тия дни почватъ да пристигатъ презъ Русе и отвлеченитѣ добруджанци по-млади отъ тия възраст. Всички ще лаятъ карантина въ Русе или Силистра.

Параходитѣ по Дунава ще патува въ заварѣтъ както слѣдва: отъ Русе за Галацъ трѣгватъ въ 4 часа слѣдъ обѣдъ всѣмъ вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота, а отъ Русе за Оршова въ 12 ч. по обѣдъ въ вторникъ, петѣкъ и недѣла.

Параходното сообщење съ пристанището Сомовитѣ е възстановено.

Отвлеченитѣ и държавата Постоянно пристигатъ оплакване до централния народенъ добруджански съ-

вѣтъ въ Бабадагъ отъ пристигналитѣ отвлечени за помощи. На прѣме е и държавата да дойде на помощъ на тия маченици на Велика България.

Сказка за Добруджа въ Мюнхенъ На 9 т. м. въ Мюнхенъ била държана сказка за Добруджа отъ единъ български офицеръ. Между многобройната публика присѣдствувалъ и баварски кралъ, който прослѣдилъ съ интересъ сказката, подиръ, които искалъ отъ сказчика още нѣкои освѣтаения.

Книжнина.

Издадени сѣм въ отдѣленъ свитѣкъ на български езикъ статитѣ, които германскитѣ журналисти написали по случай своето посѣщение въ България презъ миналата година. Между авторитѣ личатъ Херманъ Бахманъ главенъ редакторъ на „Фосинге Цайтунгъ“, д-ръ Херманъ Лицъ директоръ на Волфбюро. А Кемперъ д-ръ Крумбаръ и пр. Най силно впечатление въ тѣзи статии прави дълбоката симпатия, съ която е пропитъ всѣмъ редъ отъ тѣхъ къмъ България и къмъ българскитѣ цѣли.

Получи се въ редакцията бр. 2 на току що започналото да излиза въ гр. София сѣмейно-обществено списание „Развитие“. Съ разнообразния материалъ, който се засѣга въ съдържащото му, както и отъ имената на неговитѣ сътрудници, между които личатъ Ив. Вазовъ, Н. С. Йорд. Маринополски, проф. В. Цоневъ, Н. Стояновъ, д-ръ Н. Бобчевъ, Лидия Шишманова, проф. Ст. Петковъ и др., се вижда, че списанието е насочено въ единъ сериозенъ пътъ и иде на прѣме да удовлетвори една наложилъ се отъ развитието на нашия животъ сѣмейно обществена нужда. Пожелаваме на „Развитие“ въ най-скоро да заеме своето мѣсто въ скромното четиво, което до сега се предлагаше на тия български сѣмеевъ катѣ.

Четете вѣстникъ „Добруджа“ защитникъ на добруджанската кауза.

Народо-спомогателенъ фондъ „Добруджа“

гр. Валчикъ.

Банка „Добруджа“ 1000 лв., Анонимно инду-стриално дружество 500 лв., Никола Костовъ 10 лв., Никола Николовъ 300 лв., Р. Бончевъ и Стою Димитровъ по 500 лв., А. Людскановъ и Злати Атанасовъ по 200 лв., Иванъ Г. Гоневъ 50 лв., Ив. Д. Тракийски, Вълконоски и И. Сѣбевъ по 20 лв., Ю. Руховъ и Г. Василевъ по 5 лв., Слави Николовъ 100 лв., Ст. Ганевъ 10 лв., С. Симовъ 20 лв. и (не се чете) 5 л., Никола Минковъ отъ по-рано 500 лв., Началника на п. Дивизия Генералъ-майоръ Николовъ 100 лв. и Максъ Базала отъ гр. Загребъ 1000 лв. Всичко. 4165.—

Бавария.

Захари Г. Холевичъ 50 лв., Л. Тасевъ 10 лв., Р. Николовъ 30 лв., Ив. Т. Ионовъ и Продацъ И. Табаковъ по 10 лв., Ив. Гапчевъ 20 лв., В. Никушевъ 10 лв., Андрия Илиевъ 5 лв., Д. Илиевъ 20 лв., К. Димитровъ и Хр. Хр. Коцаловъ по 10 лв., Н. Михайловъ 2 лв., Илия М. Касабовъ 1 лв., (не се чете) 2 лв., Вангелъ Демандисевъ 5 лв., Д. х. Папайотовъ 1 лв., Юр. П. Юсузовъ и Д. х. Георгиевъ по 5 лв., А. Паниковъ 10 лв., Г. Алексиевъ 20 лв., Доси Митковъ и Т. Сялизовъ по 5 лв., Георги Пачевъ и П. Виликовъ 10 лв., Папайотъ А. Двимапчиевъ и Георги Михайловъ по 10 лв., Н. Куюмджиевъ 20 лв., А. Захариевъ 10 лв., Д. Шишковъ 2 лв., Т. Кириловъ 20 лв., Т. Гачевъ 10 лв., Ст. Камаджовъ 5 лв., (не се чете) 2 лв., М. Николовъ 3 лв., З. Ив. Гочевъ и П. С. Парушевъ по 5 лв., П. Тарчановъ 2 лв. Всичко. . . 342.—

Кузгунска околия

с. Астрѣкъ

Василь Дончевъ, Георги Даскаловъ, Юрданъ Василевъ и Свещ. Георги Недѣлковъ по 45 л. Киро Косевъ 40 л. Тодора Дим. Желѣзкова 35 л. Педю Момчевъ и Митанъ Вълковъ по 25 л. Георги Ивановъ и Георги Радевъ по 20 л. Стефана Наумова, Юрданъ Колевъ, Коста Жековъ, Янушъ Йордановъ, Пена Русева-Господина Дамянова и Кондила Георг. Вълкова по 15 л. Иванчо Хараламбевъ, Димо Димовъ, Анн Женева, Тодора Илиева и Столиъ Косевъ по 10 л. Илия Хараламбевъ Георги Лазаровъ, Петъръ Георгиевъ, Мария Русева и Станчо Лазаровъ по 8 л. Продацъ Георгиевъ и София Димит. Стоянова по 5 л. Продацъ Лазаровъ, Тодоръ Петровъ, Димо Недѣлковъ, Митанъ Илиевъ, Йорд. Дим. Станчо Колевъ по 3 л. Всичко . . . 568.—

Бсичко . . . 5,075.—

Отъ бр. 121 105,203-20

А всичко . . . 110,278-20

Изъ книгата „РОМЪНСКИТѢ ЖЕСТОКОСТИ“

Умрѣли отъ побой, лишения и болѣсти жители на с. Кара-Омуръ, Силистренска околия, въ лагера „Подрига“, Молдова.

(Продължение).

Умрѣли отъ лишения, мизерия, побой и убити отъ с. Кара Омуръ (Силистренско), откарани на 21 августъ 1916 год. въ Ромъния (1-а пратка). За останалитѣ двѣ пратки ще се даватъ допълнителни свѣдѣния слѣдъ пристигането имъ.

№ по редъ	Име и прѣзими на починалия	Възраст	Занятие	Кѣдѣ е починалъ
99	Женю Златевъ	20	земледѣл.	
100	Мара Великова	60	домакиня	
101	Димитра Иванова	45	„	
102	Райно Ивановъ	1	дѣте	
103	Андоъ Ивановъ	1	„	
104	Атанасъ Желѣзковъ	2	„	
105	Ганчо Желѣзковъ	4	„	
106	Атанасъ Тодоровъ	30	козаръ	
107	Митю Ивановъ	3	дѣте	
108	Васила Андонова	55	домакиня	
109	Георги Атанасовъ	7	дѣте	
110	Стоянка Атанасова	4	„	
111	Бона Тодорова	60	домакиня	
112	Кръстю Русевъ	55	земледѣл.	
113	Бърна Димова	58	домакиня	
114	Димо Русевъ	10	дѣте	
115	Стояна Фалева	6	„	
116	Димо Фалева	3	„	
117	Рада Ганева	38	домакиня	
118	Велика Ганева	8	дѣте	
119	Сѣботинъ Ганевъ	3	„	
120	Митю Николовъ	58	земледѣл.	
121	Петра Митева	55	домакиня	
122	Керана Великова	3	дѣте	
123	Бона Сѣботинова	58	домакиня	
124	Николъ Пеневъ	55	земледѣл.	
125	Николъ Сѣбевъ	1	дѣте	
126	Пейка Ангелова	38	домакиня	
127	Марийка Ангелова	2	дѣте	
128	Митю Ивановъ	1	„	
129	Ангелъ Миховъ	20	земледѣл.	
130	Мария Михова	58	домакиня	
131	Желю Пеневъ	1	дѣте	
132	Кжню Пеневъ	52	земледѣл.	
133	Митю Гочевъ	1	дѣте	
134	Гайна Стоянова	60	домакиня	
135	Гергина Маринова	2	дѣте	
136	Радка Стоянова	4	„	
137	Вълчанъ Базевъ	50	земледѣл.	
138	Кажю Вълчановъ	19	„	
139	Недѣля Русева	3	дѣте	
140	Мита Тодорова	44	домакиня	
141	Вълко Христовъ	49	земледѣл.	
142	Купа Вълкова	48	домакиня	
143	Злата Вълкова	8	дѣте	
144	Стояна Вълкова	5	„	
145	Тодоръ Вълковъ	5	„	

№ по редъ	Име и прѣзими на починалия	Възраст	Занятие	Кѣдѣ е починалъ
1	Иванъ Бойджиковъ	50	земледѣл.	
2	Жека Ивановъ	49	домакиня	
3	Жека Баева	2	дѣте	
4	Иванъ Йовковъ	1	„	
5	Неда Петрова	50	домакиня	
6	Юрданъ Петровъ	10	дѣте	
7	Иванъ Станевъ	70	земледѣл.	
8	Петко Мариновъ	50	„	
9	Жека Маринова	75	домакиня	
10	Пеню Деневъ	65	дърводѣл.	
11	Никола Димитровъ	75	земледѣл.	
12	Георги Недѣлчевъ	1м	дѣте	
13	Желѣзка Вълкова	60	домакиня	
14	Михаилъ Симеоновъ	75	земледѣл.	
15	Константинъ Колевъ	55	желязаръ	
16	Константинъ Колевъ	1м	дѣте	
17	Атанасъ Недѣлчевъ	4	„	
18	Маринъ Желевъ	2	„	
19	Неда Желѣзчева	75	домакиня	
20	Кали Христова	70	„	
21	Пена Тодорова	35	„	
22	Стойка Тодорова	3м	дѣте	
23	Машка Димова	30	домакиня	
24	Стоянъ Димовъ	1м	дѣте	
25	Маринъ Дачевъ	2	„	
26	Пейка Христова	1	„	
27	Руси Дачевъ	60	земледѣл.	
28	Недѣля Ганева	90	домакиня	
29	Дона Ганева	48	„	
30	Стояна Тодорова	30	„	
31	Маринка Тодорова	3	дѣте	
32	Недя Тодорова	1м	„	
33	Юрданъ Тодоровъ	30	земледѣл.	
34	Георги Максимовъ	70	„	
35	Иванъ Максимовъ	38	ученикъ	
36	Димо Ивановъ	75	земледѣл.	
37	Никола Драгановъ	65	„	
38	Марийка Драганова	65	домакиня	
39	Пеню Николовъ	18	земледѣл.	
40	Велика Павлова	55	домакиня	
41	Стоянъ Павловъ	25	шивачъ	
42	Атанаса Желева	5	дѣте	

(Слѣдва).

Извѣстие.

Сообщавамъ за знание на интересующитѣ се, че тия дни откритъ затворената си до сега

ПЕЧАТНИЦА

на ново, въ която ще приемамъ поръчки за всички учредения, общински и частни лица.

Отвориохъ сѣщо и

КНИЖАРНИЦА

въ която имамъ за продажъ разни

КАНЦЕЛАРСКИ
И УЧИЛИЩНИ
ПОТРѢБИ

ЛИКОВЕ НА БЪЛГАР. ДѢЙЦИ

пощенски карти, илюкове, календари и разни книги за прочитъ.

ВСИЧКИ ИЗДАНИЯ НА
ФОНДЪ „ДОБРУДЖА“

Въ книжарницата ми ще намерите и всички българ. вѣстници и вѣстникъ „ДОБРУДЖА“.

гр. Тулча, 20 априлъ 1918.

Съ почитъ:

Ир. Дончевъ

1—5